

mer til den næste Del, synes det mig, at der mellem den ubegrændsede Offentlighed, eller den grændseløse Offentlighed, vi nu have, og den stærkt begrændsede, som man nu vil gaa over til, ligger Noget, hvorpaa man kan mødes fra de forskjellige Sider. Der er stor Forskjel mellem en grændseløs Offentlighed, som vi nu have, og en saa begrændset Offentlighed, som her foreslaas. Jeg mener, at Offentligheden behøver ikke at begrændses nær saa stærkt, som Tilfældet er i det Forslag, der foreligger fra Flertallet; men jeg tror, at der kan træffes en Mellemsvei. Jeg er stillet saaledes, at jeg kan stemme for Faldørgen, men jeg kan ikke stemme for den løse Offentlighed, som vi nu have, paa den anden Side heller ikke for en saa stærk Begrændsning af Offentligheden, som Flertallet foreslaar. Derfor tier jeg til dette Forslag og stemmer ikke.

Ordføreren (Klein): Jeg finder ikke stor Anledning til i dette Dieblik at gaa vidtløst ind paa Enkelthederne i den Maade, hvorpaa Udvalgets Flertal har foreslaaet den saataldte begrændsede Offentlighed. Det Spørgsmaal, som nærmest ligger for til Afgjørelse idag, er, om man overhovedet vil gaa ind paa Tanken om at begrændse den nuværende Offentlighed eller ikke, og først naar dette Spørgsmaal er besvaret bekræftende, vil der senere blive naturlig Anledning til at komme ind paa Enkelthederne. Jeg skal derfor kun sige nogle Ord med Hensyn til de Indvendinger som ere fremkomne mod Udvalgsflertallets Forslag, forsaavidt de maatte kunne faae Betydning for Besvarelsen af det almindelige Spørgsmaal, som nu skal finde sin Afgjørelse forhaabentlig om ikke mange Dieblikke. Tillad mig dog først at gjøre en enkelt Bemærkning med Hensyn til en Yttring af Mindretallets ærede Ordfører (Brandes). Han bemærkede, at jeg skulde have villet narre til at vedtage Flertallets Forslag under Nr. 1, som indeholder den Udtalelse, at Henrettelsen skal foregaa i et til en Straffeanstalt eller et Fængsel hørende indelukket Gaardsrum og i Forbindelse dermed udsætte Thinget for den Mulighed, at den særlige Lov, der skulde give nærmere Regler med Hensyn til Henrettelsen og navnlig sikke en vis Offentlighed, blev helt borte, og navnlig slet ikke kom til at udgaa som en Lov i Forbindelse med Hovedloven, Forandring i Straffelovens § 10. Denne Yttring af Mindretallets ærede Ordfører, om hvis nærmere Modulation jeg ikke skal udtale mig, tror jeg beroede paa en fuldstændig Misforstaaelse fra hans Side. Det ærede Medlem fra Middelfart (Monrad) havde bemær-

ket, at saavidt han kunde skjønne, var der ikke noget til Hinder for, at Udvalgets Flertal kunde fremkomme med sit Forslag om en særlig Lov, ogsaa hvis Mindretallets Indstilling blev vedtagen. Han bemærkede ogsaa, at han haabede, at Flertallet vilde gjøre det, dersom det ikke maatte føle sig stødt over, at Mindretallets Indstilling blev vedtagen. Der- til svarede jeg, og denne min Yttring var henvendt til det ærede Medlem fra Middelfart, at det lod sig ikke gjøre, idet man ved at vedtage Mindretallets Indstilling tillige vedtog det, at Straffelovens § 10 iøvrigt skulde være uforandret. (En Stemme: Nei!) So, det gjør man og deraf følger, at man altsaa ogsaa har vedtaget den Bestemmelse i Straffeloven, at Henrettelsen skal ske offentlig. Ja, ganske vist, man kunde gaa yderligere; thi efterat man har vedtaget en Forandring i Straffelovens § 10, kunde man om nogle Dage foretage endnu en Forandring af Straffelovens § 10, men det forekommer da mig, at det vilde være en høist eiendommelig Fremgangsmaade, og jeg tror ikke, det vilde være heldigt saadan i Stumper og Stykker at forandre Straffeloven. Men hvad enten jeg nu har Ret i min Bemærkning, som var henvendt til det ærede Medlem fra Middelfart, eller ikke, vil det altsaa ses, at den Forandring af den ærede Ordfører for Mindretallet, grundet paa dette Svår til det ærede Medlem fra Middelfart, var ubesøjet. Jeg vil altsaa ikke narre, som han udtrykte sig, til at vedtage Udvalgets Indstilling under Nr. 1. Min Bemærkning til det ærede Medlem for Middelfart var, at, hvis der skulde staa i Straffelovens § 10 det Samme, som der staaer i Flertallets Forslag under Nr. 1, eller hvis man vedtog Flertallets Nr. 1, da var det naturligt og forvarligt, lod det sig rimeligt gjøre dertil at knytte en særlig Lov, hvorimod der ikke vilde blive Mening i at indbringe en særlig Lov til en uforandret Straffelovs § 10. Jeg maa tilstaa, at jeg ikke havde Die den gang for, hvad jeg nu ser skal være Meningen, at man om 8 Dage skulde stride til yderligere Forandring af Straffelovens § 10. Hovedspørgsmaalet er, som sagt, dette, hvad man i dette Dieblik skal gjøre. Nu har det ærede Medlem for Weile Amts 2den Valgkreds (Berg) udtalt, at de ærede Medlemmer af dette Thing, som ere enige i, at Haandørgen bør ombyttes med Faldørgen, burde stemme for Mindretallets Indstilling; thi gjør man det, siger han, opnaar man idetmindste at faae Faldørgen istedetfor Haandørgen; hvis man derimod stemmer mod Mindretallets Indstilling, saa skal jeg — saaledes sagde det ærede Medlem for Weile